

Сайт
газеты "Поиск"

Форум газеты ПОИСК

Добро пожаловать на форум сайта электронной версии газеты ПОИСК

Расширенный поиск

Список форумов < Форум краєзнавців Донеччини

FAQ Регистрация Вход

Українське козацтво на території Донеччини

Модераторы: slc, Краевед

Ответить

Сообщений: 1714 • Страница 86 из 115 • 1 ... 83 84 85 86 87 88 89 ... 115

Светлана

Семьянин форума

100%

Сообщения: 2303

Зарегистрирован:

Сб янв 08, 2011 15:47

Re: Українське козацтво на території Донеччини

☐ Светлана » Сб дек 24, 2011 01:17

Деревня Гавриловка (Смолянинов)и слобода Райская (Шидловский). Кстати, в Райском церковь была построена раньше, чем в селе Дружковка, на пару лет. Все эти поселения основаны почти в одни и те же годы.

Основатели - все военные.

Козарлюга

Семьянин форума

100%

Сообщения: 2754

Зарегистрирован:

Вт янв 25, 2011 00:31

Re: Українське козацтво на території Донеччини

☐ Козарлюга » Сб дек 24, 2011 01:32

Светлана писал(а):

Все эти поселения основаны почти в одни и те же годы.

Основатели - все военные.

Не засновані, а отримали хазяїнів-колонізаторів. Адже ж до цього вони вже успішно існували, там жили люди. Ба, не тільки жили, а й "В годину лихолетья, в 1768 и 1769 годах дружно защитили и отстояли свою Дружковку от всех набегов агарянских..."

Re: Українське козацтво на території Донеччини

☐ Козарлюга » Сб дек 24, 2011 01:37

Светлана писал(а):

Козарлюга
Семьянин форума
100%

Сообщения: 2754
Зарегистрирован:
Вт янв 25, 2011 00:31

Вот тут-то и загвоздка. Но открою небольшой секрет, землевладельцев на территории современного города Дружковки было несколько. Аршеневский владел здесь Дружковкой и Паршаковкой (встречается и Аршеневка).

Дружківкою, я маю надію, що це частиною сучасної Ол.-Дружківки? Але це не на території сучасної Дружківки!
За Вашими розповідями нічого не в'яжеться за логікою!

Хранитель
Семьянин форума
100%

Сообщения: 701
Зарегистрирован:
Вс янв 02, 2011 11:50

Re: Українське козацтво на території Донеччини

✉ **Хранитель** » Сб дек 24, 2011 01:38

На "Плане ..." 1768 года нет никакой Дружковки

Иногда верно поставленный вопрос уже является ответом

Козарлюга
Семьянин форума
100%

Сообщения: 2754
Зарегистрирован:
Вт янв 25, 2011 00:31

Re: Українське козацтво на території Донеччини

✉ **Козарлюга** » Сб дек 24, 2011 01:43

Хранитель писал(а):
На "Плане ..." 1768 года нет никакой Дружковки

А, понятно, план хороший...
Пойдемте спать, друзья!

Светлана
Семьянин форума
100%

Сообщения: 2303
Зарегистрирован:
Сб янв 08, 2011 15:47

Re: Українське козацтво на території Донеччини

✉ **Светлана** » Сб дек 24, 2011 13:27

Хранитель писал(а):
На "Плане ..." 1768 года нет никакой Дружковки

И все-таки есть... Ерушкова... :)

Светлана
Семьянин форума
100%

Re: Українське козацтво на території Донеччини

✉ **Светлана** » Сб дек 24, 2011 13:31

Сообщения: 2303
Зарегистрирован:
Сб янв 08, 2011 15:47

Козарлюга писал(а):

Светлана писал(а):

Вот тут-то и загвоздка. Но открою небольшой секрет, землевладельцев на территории современного города Дружковки было несколько. Аршеневский владел здесь Дружковкой и Паршаковкой (встречается и Аршеневка).

Дружківкою, я маю надію, що це частиною сучасної Ол.-Дружківки? Але це не на території сучасної Дружківки!
За Вашими розповідями нічого не в"яжеться за логікою!

Естественно. Если говорим о Дружковке в прошедшем времени, то имеем в виду село Дружковку, а если говорим в настоящем, то, естественно, имеется в виде современный город Дружковка.

Козарлюга
Семьянин форума
100%

Сообщения: 2754
Зарегистрирован:
Вт янв 25, 2011 00:31

Re: Українське козацтво на території Донеччини

Козарлюга » Сб дек 24, 2011 23:35

Светлана писал(а):

И все-таки есть... Ерушкова... :)

А ось у цьому випадку я на 100 % впевнений, що тут йдеться про Дружківку. А Ерушкова з"явилася з вини московського дядя, який переписував документ, або декільеох переписчиків. У багатьох порівняннях літера "Е" дуже схожа на "Д". А "Дружково" на московщині - це "Дружковка" в Україні.

Козарлюга
Семьянин форума
100%

Сообщения: 2754
Зарегистрирован:
Вт янв 25, 2011 00:31

Re: Українське козацтво на території Донеччини

Козарлюга » Сб дек 24, 2011 23:36

Светлана писал(а):

Естественно. Если говорим о Дружковке в прошедшем времени, то имеем в виду село Дружковку, а если говорим в настоящем, то, естественно, имеется в виде современный город Дружковка.

OK

Светлана
Семьянин форума
100%

Сообщения: 2303
Зарегистрирован:
Сб янв 08, 2011 15:47

Re: Українське козацтво на території Донеччини

Светлана » Пн дек 26, 2011 01:19

Козарлюга писал(а):

Светлана писал(а):

И все-таки есть... Ерушкова... :)

А "Дружково" на московщині - це "Дружковка" в Україні.

При чем здесь это... Просто на той карте-схеме есть хутор купца Гаврилова, Таранова, и потом Дружкова... Мог быть казак Дружко, а мог быть и Дружков...
Точно также встречается Паршинова, Парчикова, Паршикова... Но однозначно - название по фамилии...
Но я не против казака Дружко :)

Хранитель
Семьянин форума
100%

Сообщения: 701
Зарегистрирован:
Вс янв 02, 2011 11:50

Re: Українське козацтво на території Донеччини

□ **Хранитель** » Пн дек 26, 2011 01:40

В Константиновке был казак Константин, вернее, прозвище Костян, то есть Костыль, (по украински - Мыльци (?)) : 🤔 🤔 🤔 🤔
По легенде, это потому, что он потерял в бою с татарами ногу.

Иногда верно поставленный вопрос уже является ответом

Козарлюга
Семьянин форума
100%

Сообщения: 2754
Зарегистрирован:
Вт янв 25, 2011 00:31

Re: Українське козацтво на території Донеччини

□ **Козарлюга** » Пн дек 26, 2011 11:08

Светлана писал(а):

Просто на той карте-схеме есть хутор купца Гаврилова, Таранова, и потом Дружкова...

Але ж прізвиська Дружков у списку панів-колонізаторів немає?... Це означає, що назва вже була. До того ж Брокгауз і Ефрон, Макарівський. Тут бажаєш, або ні, а погоджуватися треба, якщо в тобі є логічне мислення.

Козарлюга
Семьянин форума
100%

Сообщения: 2754
Зарегистрирован:
Вт янв 25, 2011 00:31

Re: Українське козацтво на території Донеччини

□ **Козарлюга** » Пн дек 26, 2011 11:10

Хранитель писал(а):

В Константиновке был казак Константин, вернее, прозвище Костян, то есть Костыль, (по украински - Мыльци (?)) : 🤔 🤔 🤔 🤔
По легенде, это потому, что он потерял в бою с татарами ногу.

Поставте цю Вашу версію на обговорення.

IVA
Семьянин форума
100%

Re: Українське козацтво на території Донеччини

□ **IVA** » Пн дек 26, 2011 11:30

Сообщения: 3140
Зарегистрирован:
Ср май 13, 2009 00:11

Але ж пррзвища Дружков у списку панів-колонізаторів немає?... Це означає, що назва вже була.

А вообще такая фамилия в каких-то документах зафиксирована? Т.е были или может есть носители такой фамилии в Алексеево-Дружковке?
На примере Былбасовки, где якобы поселение основано казаком Былбасом - там были и есть жители с такой фамилией, которая прослеживается по моим исследованиям с конца 18 столетия. Т.е фамилия Былбас реально была практически с начала основания поселения .

Козарлюга
Семьянин форума
100%

Сообщения: 2754
Зарегистрирован:
Вт янв 25, 2011 00:31

Re: Українське козацтво на території Донеччини

Козарлюга » Пн дек 26, 2011 16:48

IVA писал(а):

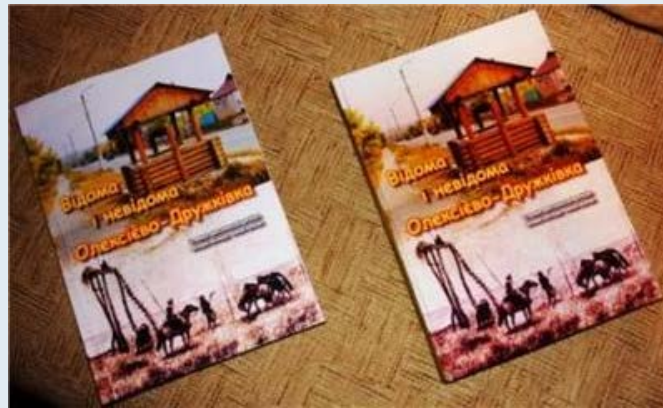
А вообще такая фамилия в каких-то документах зафиксирована? Т.е были или может есть носители такой фамилии в Алексеево-Дружковке?

Ні, немає. Але є це:

А надаю загалу все, що є у розробках про назву "Дружківка".

Може у когось є ще щось, то доповняйте, ми будемо цьому раді.

Витяг з книги "Відома і невідома Олексієво-Дружківка":

Микола Тимофійович Янко. Журнал "Невідома Дружківка", 1998 рік, №7.

(вбачаюся, що у такому вигляді, але дуже цікаво. Подібні в нашому регіоні (ненавиджу це слово) є тільки матеріали В. Ф. Коцаренка про Краматорськ).

Є така наука - топоніміка. Назва її походить від грецьких слів топос «місце» і онома, онима «ім'я».

Вивчає вона географічні назви - морів, заток, проток, річок, озер, лиманів, болот, гір, вершин, долин, а також назви населених пунктів, країн...

Топоніміка - це тисячоусна мова землі, що звучить крізь віки, починаючи з сивої давнини, говорить в наш час і не затихне в далекому майбутньому. Топоніміка - це символ людської

єдності в часі і просторі, дзеркало народної долі, краси природи. Мова землі невіддільна від нашого буття, ми щоденно звертаємося до неї - цього вічноживого джерела пізнання історії людства і того середовища, в якому воно жило в минулому, живе в наш час.

До топоніміки відноситься і так звана мікротопоніміка - назви невеликих, незначних місцевих географічних об'єктів - балок, джерел, гаїв, кутів міста (окремих селищ чи виселків), назви вулиць тощо. Пов'язана назва цієї галузі топоніміки із словом мікро (від грецького мікрос - «малий»).

Про мікротопоніміку нашої місцевості і йтиме в цій розповіді.

Географічні назви, в тому числі й мікротопоніми, утворюються по-різному, одні як в дзеркалі, відображують природу місцевості, інші пов'язані з історичними подіями, ще інші з іменами чи прізвищами або прозвиськами людей. Це так звані антропонімічні назви (від грецького антропос - «людина»).

До історичних топонімів відноситься наше місто Дружківка. І хоча це не мікротопонім, почнемо з нього.

Назва походить від імені залізничної станції Дружківка, збудованої в 1870 році під час будівництва залізниці. Вона привласнила собі ім'я села Дружківка (нині частина Олексієво-Дружківки), розташованого за 6 км, яке виникло внаслідок героїчної боротьби козаків і селян з різних населених пунктів з татарами під керівництвом козаків-запоріжців з пікету, котрий був тоді біля теперішньої Олексієво-Дружківки. В цьому історичному бою, що відбувся восени 1768 року в ході дружньої боротьби козаків і селян з татарами, які втричі перевищували своєю кількістю захисників, людолови були розгромлені. Після цієї битви невеличке сільце Паршаківку почали звати Дружківкою.

В книжці «История парафии Архангело.- Михайловской церкви в урочище Паршаковке», виданої в 1906 р., говорить, що цю назву було дано в своєму указі Катериною II. Під час роботи в Українському державному архіві в Києві, по дорученню Дружківського міськвиконкому, нами було переглянуто

більше десяти великих томів указів Катерини II за кілька років відповідного періоду з метою знайти указ цариці про перейменування слободи Паршаківки в Дружківку. Ніде цього указу не виявлено. Гадаємо, що назва «Дружківка» народна, дана в честь перемоги дружків над набігом ворога.

Щодо походження назви «Дружківка» існують й інші тлумачення. Одне з них пов'язують з іменем козака Дружка, нібито першого поселенця слободи. В переглянутих нами архивах ім'я козака Дружка ніде не згадується.

Цікаво, а чому залізничну станцію Дружківка названо іменем села Дружківка, а не Гаврилівка, яке лежало поруч? Гадаємо, назви станцій давалися людьми, які розбиралися в благозвучності тих назв. Адже ж «Дружківка» звучить значно красивіше, ніж «Гаврилівка». До того ж Дружківка - історичне село. Нам здається, що пряму участь у наданні назви, і не тільки нашої, відіграв гірничий інженер П.М. Горлов - керівник будівництва залізниці, ім'я якого закріпилося за Горлівкою - центром будівництва.

Значна кількість топонімів пов'язана з природою нашого краю. Так, всім відоме селище Райське розташоване на південному сході від Дружківки, на мальовничому березі р. Казенний Торець. Ім'я це дали першопоселенці колись невеликої слободки, яким припав до вподоби цей мальовничий красивий куточок. Порівняйте з назвою Райгородок у Слав'янському районі. Варто сказали, що існує думка істориків, які упевнені, що під час боїв раті князя Ігора Святославовича, героя «Слова про полк Ігоря», з половцями, тут, на березі Тора (теперішнього Казенного Торця), на місці сучасного Райського, було стоябище половецького хана. Саме звідси, перейшовши

Назви навколо нас

Микола ЯНКО,

кандидат педагогічних наук, дійсний член Географічного товариства України

Назви Дружківки і Олексієво-Дружківки

Відома і невідома Олексієво-Дружківка 303

вночі Тор, князь Ігор, з допомогою конюшого Овлура, тікає з полону.

Під час заснування своєї слободи поруч із козацьким селом Дружківкою пан Гаврилов

назвав її іменем сина Олексія - нині складова частина Олексієво-Дружківки. Поруч з назвою Олексіївка існувала назва народна (та вона існує й до цього часу - Осинове), названа по імені великого осинового лісу, рештка якого була знищена у війну німцями. Лежав цей ліс понад річкою Кривий Торець у східній частині Олексіївки.

Слід дещо сказати і про Дружківську гору. Починається це підвищення на заході міста Дружківки і закінчується біля Костянтинівки. Найбільші підняття біля Олексієво-Дружківки. Горою називають підвищення, що здіймається вище 500 м над місцевістю. На Донбасі горами називають підвищення навіть у кілька десятків метрів. Окремі такі природні підвищення іменують могилами. Названа Дружківська гора жителями села Дружківки від найменування свого селища.

На цій горі багато глибоких кам'яних яруг, порослих деревами. Найбільша з них Бургундський яр, дуже глибокий мальовничий яр, у якому виступають кам'яні оголення. Колись, ще до революції, тут добували камінь-пісковик під керівництвом десятника (так називали керівників) дружківчанина Бургундського, від нього й закріпилася назва яру.

За форму поверхні своєї одержала назву балка Тройчата, розташована західніше Дружківки, далі за фарфоровим заводом. Своє ім'я балка одержала від назви дерев'яних широких вил, у яких три зубці йдуть від однієї основи. Із одного місця розходяться і три балки - тройчатки.

На східній окраїні Олексієво-Дружківки, біля залізниці, над місцевістю здіймається пагорб. На його схилах лежать величезні кам'яні брили - темні, немов обгорілі під час якоїсь величезної пожежі. Називають той пагорб «Хвеськиною церквою». Дотепер залишилась від неї легенда, що переходить від покоління до покоління...

...Давно це було, кілька століть минуло від тих тривожних страхітливих часів. Під час одного з татарських набігів сталося лихо. Мужньо захищалися слобожани від кримчаків-людоловів, та не вимозі були подолати силу ворожу. Багатьох убили бусурмани, молодих у ясир погнали. Схопили вони і Хвеськину доню-

красуню. Кинулась мати рятувати її, заступила собою. Та вершник боляче відштовхнув геть. Тоді мати схопила вила і встромила їх у спину людолову. І раптом щось боляче врізалось в плече...

Отямилась мати від страшного болю, не давав він підвести голову... Поверталися ті, кому вдалося врятуватися. Виходили Хвеську слобожани, біль добрим словом намагалися розвіяти...

Бідна мати щодня до схід сонця, поки на роботу йти, виходила на той пагорб, виглядала доньку, молилася... Може, втече, може, добрі люди визволять. Далеко, скільки оком кинеш, видно було рідну землю: то засніжену, то повиту весняним серпанком, то легким туманом осіннім. Та донька не поверталася... А мати все чекала, молилася, надіялась... Одного разу слобожани знайшли її на тому пагорбі бездиханну та й поховали на схилі, а гору з того часу почали звати «Хвеськиною церквою».

При в'їзді автобусом в Олексієво-Дружківку збоку Дружківки, між селищем Плани і Жилбудом, розташована балка, що впадає в Кривий Торець. Це історична балка на березі якої у XVIII ст. був Запорізький пікет-сторожа, а в самій балці, на жаль, засипаної нерадивими будівниками ставу, знаходилась запорізька криниця з дуже гарною водою, якою користувалися люди Планів, Жилбуду. Балка ця називається Вершок. Це дуже давня назва, названа так за те, що свій початок бере у вершині, з гори.

Деякі назви виникли стихійно. До них слід віднести селище Двістіплановий Плани в Олексієво-Дружківці.

Ці назви пов'язані з виділенням планів, садиб. Або назва ДЩ, тобто доми (будинки) щитові.. Те ж можна сказати про Блоки. Назва пов'язана з терміном блок - конструктивний елемент будівлі, великі монтажні елементи, виступи, що мають, характерні особливості для будинків цієї частини міста. Подивіться на них, вони не схожі до будинків «рівностінних».

В Олексієво-Дружківці неподалік від залізничної станції існує кут, який здавна називають Кочергою. І справді, основна вулиця цього кута має форму кочерги.

